Ἀριθμ. Πρωτ. 1172

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

***

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ γλυκύτης τῆς Ἁγίας Νυκτὸς τῶν Χριστουγέννων περιβάλλει καὶ πάλιν τὸν κόσμον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρωπίνων καμάτων καὶ πόνων, τῆς κρίσεως καὶ τῶν κρίσεων, τῶν παθῶν καὶ τῶν ἐχθροτήτων, τῶν ἀνησυχιῶν καὶ τῶν ἀπογοητεύσεων, προβάλλει μὲ τὴν ἰδίαν ὡς καὶ ἄλλοτε γοητείαν, πραγματικὸν καὶ σύγχρονον ὅσον ποτέ, τὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ, προτρεπόμενον ἵνα «δικαιοσύνην μάθωμεν οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς» (πρβλ. Ἡσ. κς', 9), ὅτι «ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ» (Λουκ. β', 11).

Ἀτυχῶς, ὅμως, κατὰ τὴν ἐποχήν μας, πολλοὶ ἄνθρωποι σκέπτονται ὅπως ὁ ἐκτελεστὴς ἐκεῖνος τῶν νηπίων Ἡρώδης, ὁ ἄνομος καὶ ἀδίστακος, καὶ ἐξολοθρεύουν τοὺς συνανθρώπους των διὰ ποικίλων τρόπων. Ὁ στρεβλωμένος ἀπὸ τὴν ἐγωκεντρικότητά του νοῦς τοῦ ἐξουσιαστοῦ τοῦ κόσμου τούτου, ὁ ὁποῖος προσωποποιεῖται εἰς τὸ φονικὸν πρόσωπον τοῦ Ἡρώδου, εἶδε παραδόξως κίνδυνον διὰ τὴν ὑπόστασίν του τὴν γέννησιν ἑνὸς ἀθώου **Παιδίου**. Καὶ ὡς καταλληλότερον τρόπον διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς **κοσμικῆς ἐξουσίας** του ἀπὸ τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἐνέπνεεν εἰς αὐτόν –κατὰ τὴν ἄποψίν του- ἡ γέννησις τοῦ Παιδίου, ἐπέλεξε τὴν ἐξολόθρευσίν του.

Διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὰς φονικὰς διαθέσεις τὸ **Βρέφος Ἰησοῦς**, διὰ τὸ ὁποῖον ὡμίλησαν οἱ Ἄγγελοι, ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ εἰς Αἴγυπτον, καταστὰν οὕτω, θὰ ἐλέγομεν μὲ τὴν ὁρολογίαν τῆς ἐποχῆς μας, «**πολιτικὸς πρόσφυξ**», ὁμοῦ μετὰ Μαρίας τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ.

Εἰς τὴν ἐποχήν μας, θεωρουμένην ὡς ἐποχὴν προόδου, πολλὰ παιδία ἀναγκάζονται νὰ καταστοῦν πρόσφυγες ἀκολουθοῦντα τοὺς γονεῖς των διὰ νὰ σώσουν τὴν ζωήν των, τὴν ὁποίαν ὑποβλέπουν ποικιλώνυμοι ἐχθροί των. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἀποτελεῖ **ὄνειδος** διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Διὸ καὶ ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ **Παιδίου Ἰησοῦ**, τοῦ ἀληθινοῦ λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, διακηρύττομεν ἀπὸ τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὅτι αἱ κοινωνίαι πᾶσαι πρέπει νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀσφαλῆ ἀνάπτυξιν τῶν παιδίων καὶ νὰ σεβασθοῦν τὸ δικαίωμά των εἰς τὴν ζωήν, εἰς τὴν παιδείαν καὶ εἰς τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξίν των, τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ ἀνατροφὴ καὶ διαπαιδαγώγησίς των ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς παραδοσιακῆς οἰκογενείας, μὲ βάσιν τὰς

ἀρχὰς τῆς ἀγάπης, τῆς φιλανθρωπίας, τῆς εἰρήνης, τῆς ἀλληλεγγύης, ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα κομίζει εἰς ἡμᾶς σήμερον ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς Κύριος.

Ὁ τεχθεὶς Σωτὴρ καλεῖ ὅλους νὰ ἀποδεχθῶμεν τὸ **μήνυμα** τοῦτο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τὴν μακρὰν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν οἱ λαοὶ ἐπραγματοποίησαν πολλὰς μετακινήσεις καὶ ἐποικισμούς. Ἠλπίζομεν ὅμως ὅτι, μετὰ τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους καὶ τὰς περὶ τῆς εἰρήνης διακηρύξεις ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν ἡγετῶν καὶ ὀργανισμῶν, αἱ σύγχρονοι κοινωνίαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς χώρας των. Ἀτυχῶς, τὰ γεγονότα διαψεύδουν τὴν ἐλπίδα, διότι μεγάλαι μᾶζαι ἀνθρώπων πρὸ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἐξολοθρεύσεώς των ἀναγκάζονται νὰ λάβουν τὴν πικρὰν ὁδὸν τῆς προσφυγιᾶς.

Ἡ διαμορφουμένη αὕτη κατάστασις, μὲ τὸ διαρκῶς ὀγκούμενον κῦμα τῶν προσφύγων, αὐξάνει τὰς εὐθύνας ἡμῶν, ὅσων ἔχομεν εἰσέτι τὴν εὐλογίαν νὰ ζῶμεν εἰρηνικῶς καὶ μὲ κάποιαν ἄνεσιν, νὰ μὴ μένωμεν ἀναίσθητοι ἐνώπιον τοῦ καθημερινοῦ δράματος χιλιάδων συνανθρώπων μας, ἀλλὰ νὰ ἐκφράσωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἔμπρακτον ἀλληλεγγύην καὶ ἀγάπην μας, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι κάθε εὐεργεσία πρὸς αὐτοὺς ἀποβαίνει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τεχθέντος καὶ σάρκα λαβόντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὄχι ὡς βασιλεύς, ὄχι ὡς ἐξουσιαστής, ὄχι ὡς δυνάστης, ὄχι ὡς πλούσιος, ἀλλὰ ἐτέχθη ὡς γυμνὸν καὶ ἀνυπεράσπιστον Βρέφος, εἰς σμικρὸν σταῦλον, ἄνευ ἑστίας, ὅπως ζοῦν αὐτὴν τὴν στιγμὴν χιλιάδες συνανθρώπων μας, καὶ ἠναγκάσθη ἐκ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἐπιγείου ζωῆς Του νὰ ξενιτευθῇ εἰς χώραν μακράν, διὰ νὰ σωθῇ ἐκ τοῦ μίσους τοῦ Ἡρώδου. Τῶν νηπίων τῶν σημερινῶν προσφύγων, θὰ ἐλέγομεν, τὸ ἀθῷον αἷμα ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα πίνουν, τοῦ δὲ Ἡρώδου ἡ ἀνασφαλὴς ψυχὴ «τὸ κρῖμα ἐδέξατο».

Αὐτὸ τὸ τεχθὲν καὶ εἰς Αἴγυπτον πορευόμενον Θεῖον Βρέφος εἶναι ὁ πραγματικὸς ὑπερασπιστὴς τῶν σημερινῶν προσφύγων, τῶν διωκομένων ὑπὸ τῶν συγχρόνων Ἡρωδῶν. Αὐτό, τὸ **Βρέφος Ἰησοῦς, ὁ Θεὸς ἡμῶν**, «ἐγένετο τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής» (πρβλ. Α' Κορ. θ', 22), σύμμορφον πάντων ἡμῶν, τῶν ἀδυνάτων, τῶν ἐξουθενημένων, τῶν κινδυνευόντων, τῶν προσφύγων. Ἡ συμπαράστασις καὶ ἡ βοήθεια ἡμῶν πρὸς τοὺς διωκομένους καὶ ἐκτοπιζομένους συνανθρώπους μας, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, γένους καὶ θρησκείας, θὰ εἶναι διὰ τὸν τεχθέντα Κύριον δῶρα πολυτιμότερα τῶν δώρων τῶν μάγων, θησαυροὶ τιμιώτεροι «χρυσοῦ καὶ λιβάνου καὶ σμύρνης» (πρβλ. Ματθ. β', 11), πλοῦτος πνευματικὸς ἀναφαίρετος καὶ μόνιμος, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ φθαρῇ ὅσοι αἰῶνες καὶ ἐὰν παρέλθουν, ἀλλὰ θὰ μᾶς ἀναμένῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἂς προσφέρωμεν ἕκαστος ὅ,τι δυνάμεθα εἰς τὸν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν προσφύγων ἀδελφῶν μας ὁρώμενον Κύριον. Ἂς προσφέρωμεν εἰς τὸν ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενον σήμερον μικρὸν Χριστὸν αὐτὰ τὰ τίμια δῶρα τῆς ἀγάπης, τῆς θυσίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας, μιμούμενοι τὴν Αὐτοῦ εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἂς προσκυνήσωμεν Αὐτὸν μετὰ τῶν ἀγγέλων, τῶν μάγων, τῶν ἁπλοϊκῶν ποιμένων, κράζοντες τό «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β', 14), σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις.

Ἡ χάρις καὶ τὸ πλούσιον ἔλεος τοῦ **πρόσφυγος Βρέφους Ἰησοῦ** εἴησαν μετὰ πάντων ὑμῶν!

Χριστούγεννα ,βιε'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Β.

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν